

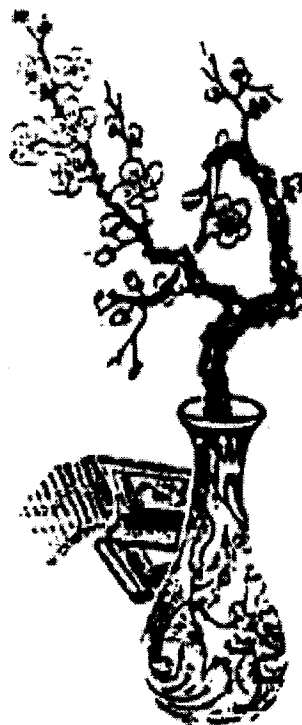
cương thay thế vàng để trám răng và ông đã khiến nhiều người đâm hoảng khi tuyên bố rằng nếu được, ông sẽ gắn một viên kim cương thật lớn vào ngay giữa tam tinh tức là chỗ mà theo kinh điển nhà Phật, là địa điểm của huệ nhãn. Một dự tính khác làm người nghe dựng tóc gáy là Michael tính xâm toàn bộ TÂM KINH (cũng lấy kim cương làm biểu tượng) lên khắp thân mình. Ông ta mê kim cương đến độ suốt ngày làm việc với loại quý kim này trong công ty cũng không đủ làm ông ta thoả mãn và kết quả là Michael còn mua thêm mấy móc để trang bị tại nhà riêng và cất dấu kim cương trong những lúc rảnh rỗi.

Khi được tin về buổi pháp thoại của Michael Roach tại đại học Melbourne (một phần trong chuyến thuyết giảng của ông tại Úc), tôi đã dẹp mọi chuyện để có dịp nghe tận tai thấy tận mắt nhân vật độc đáo này. Trước mắt tôi là một người đàn ông cao lớn, hơi vụng về với đôi mắt xanh thẫm, nước da hơi nhợt nhạt và đặc biệt nhất là mái tóc đậm màu của ông ta. Một tu sĩ Phật giáo mà không cạo tóc thì đặc biệt quá rồi chứ còn gì nữa? Michael nói rất nhanh như thể lời nói không theo kịp những giòng tư tưởng xuất hiện quá lạ lùng trong trí óc và lời nói chuyện của ông ta cũng có tính cách thuyết phục cao độ đối với người nghe. Cho nên không cần phải cố gắng nhiều, ông ta đã thuyết phục được thánh giả lập lại một ít câu kinh bằng tiếng Tây Tạng mà theo ông là để ghi lại một vài ấn chứng trong giòng tâm thức của thánh giả!

Sau buổi thuyết pháp, tôi gặp Michael và tỏ ý muốn được phỏng vấn ông ta. Dù chương trình thuyết giảng khá bận rộn, Michael cũng

bằng lòng với thái độ ưu ái: “Tôi thích nói chuyện với những người không phải Phật giáo”. Có lẽ ông ta chỉ biết tôi là một phóng viên chứ không ngờ rằng tôi cũng là người học Phật. Buổi phỏng vấn diễn ra tại một căn phòng nhỏ trong một cơ sở Phật giáo tại Melbourne và trong khi chúng tôi nói chuyện, những người đi theo ông ta trong chuyến thuyết giảng này vẫn tiếp tục ghi và máy vi tính các kinh điển Phật giáo. Vì thời gian không nhiều (Michael sẽ đi Mông cổ vào buổi chiều cùng ngày) nên tôi đặt trọng tâm buổi nói chuyện chủ đề đã gây ra nhiều tranh cãi nhất: Đó là làm thế nào để một tu sĩ Phật giáo vốn đã quay lưng với cuộc sống thế tục lại có thể đồng thời là phó giám đốc điều hành của một công ty kim cương giàu sụ và làm sao để Michael có thể hoà hợp hoà giải những đòi hỏi tâm linh với những ràng buộc vật chất.

Từ đây cho đến hết là lời của Michael Roach.

—o000o—

“ Vào một ngày của tháng 7 năm 1975, trong khi đang ngồi thiền thì một việc rất lạ lùng xảy ra: Tôi mơ thấy tôi làm việc với kim cương. Tôi không thể đi quá sâu vào chi tiết nhưng tôi có thể nói rằng kim cương có một ý nghĩa đặc biệt trong Phật giáo. Kim cương là sự biểu hiện cho sự thật vĩnh cửu, của chân như tức là triết học TÍNH KHÔNG. Kim cương có nhiều đặc tính nhưng đặc tính quan trọng nhất là Kim cương là vật thể gần nhất với tính tuyệt đối trong thế giới vật chất. Trong vũ trụ không có gì cứng hơn kim cương, không có gì rạch được kim cương và không có gì trong sáng hơn kim cương. Giả như chúng ta có thể dựng một bức tường bằng kim cương chung quanh ta thì rồi ra, chúng ta sẽ không thấy được bức tường này vì nó quá toàn hảo. Tương tự như thế, chân như lúc nào cũng ở quanh ta, lúc nào chúng ta cũng sống trong sự thật tuyệt đối. Và nếu nhìn ra được